

Zprávy z farnosti

8/2001

Hello, this month I am writing to you from England.

Posílám svůj příspěvek pomocí e-mailu, využívám nové techniky, kterou nám naše doba nabízí.

Je to zvláštní a mimořádná situace, kdy se nacházím v Anglii a učím se zde anglicky. Kromě toho si zde více uvědomuji, co znamená „Věřím v jednu, svatou, všeobecnou /katolickou/, apoštolskou církev“. Jsem v prostředí, kde převládá anglikánská církev, katolíci jsou zde v menšině. Zároveň mohu více prožívat světový rozměr církve. Přitom všem si znovu uvědomuji, jak je důležitý život každé jednotlivé farnosti i každého jednotlivého křesťana. Přeji i vám, abyste při různých zážitcích během prázdnin a dovolených, toto mohli také více prožít. Až budeme znovu otvírat náš kostel, mělo by se i v nás otevřít něco nového. Tak jako kostel zůstane v podstatě stejný, tak také my zůstaneme stejní, ale přece jen něco by se změnit mělo. Na to se můžeme všichni těšit, očekávat, co pro nás Bůh připravil.

Do následujícího měsíce ze srdce žehnám.

God bless you.

Yours P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Dolní Poustevna

Do farnosti patří pouze Dolní Poustevna.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při předposledním sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Dolní Poustevna	1 333	383
součet	1 333	383

Tato severní farnost vznikla roku 1852, ale matriky se dochovaly od roku 1760. Nejstarší zmínky o obci pocházejí již z roku 1241.

Farní kostel je zasvěcen svatému Michaelu archandělu. Mimo něj zde nalezneme i obecní kapli Panny Marie de Mercede.

připravil R. Sticha

- Lékař se zarazil nad výrazně otlyým pacientem. „S tím musíme něco udělat. Trochu sportovat nebo aspoň dlouhé pravidelné procházky. Vy asi příliš často sedíte, že?“ „Ale, kdepak, pane doktore. Naposledy to bylo před půl rokem. A jenom měsíc.“
- „Víte, proč šnek neběhá?“ „No přece, aby mu nevlály oči!“

Výsledky sčítání 2001

Tak jsme se dočkali. Máme tu předběžné výsledky posledního sčítání lidí, které někteří z vás asi také nepřehlédli. Sdělovací prostředky se totiž zrovna moc netajily tím, že jaksi věřících ubývá.

Výsledky jsou zatím uváděny jen pro jednotlivé nové kraje. Pro toho, kdo situaci v církvi sleduje „průběžně“, ten nebude asi vůbec překvapen. Někdo to prožije možná nostalgicky. Možná, že se i najde někdo, kdo tomu nebude věřit. Ale nejedná se opravdu o žádnou tragédii. Baroko tu opravdu již nebude. Spíše se ptejme, zda uvedení věřící se aktivně účastní života církve. A pokud se zamyslíte ještě hlouběji, zjistíte, že počet opravdových věřících může klidně růst, přestože statistika vykazuje stále se snižující počet věřících. Ta „pravá“ statistika by musela totiž vyjadřovat ty, kteří opravdu vírou žijí a do kostelů chodí.

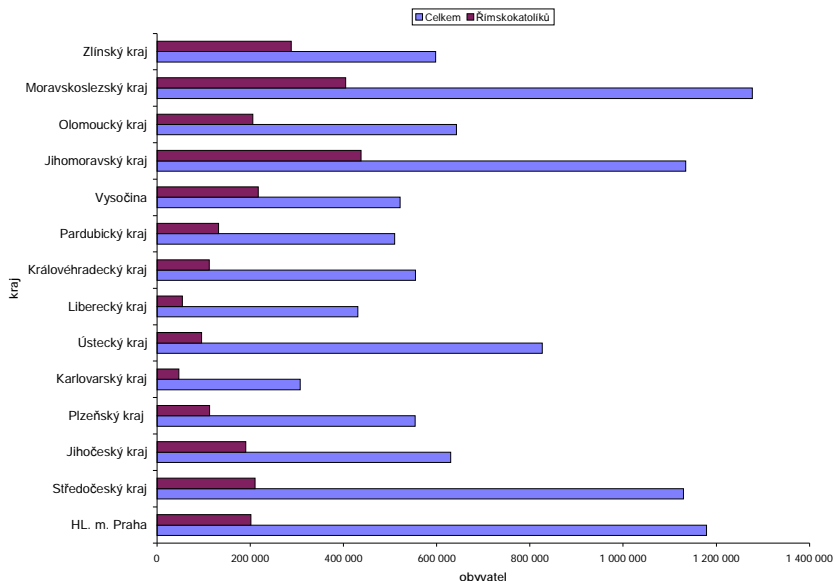
Tabulka rozdělení obyvatelstva podle náboženského vyznání v jednotlivých krajích

Kraj	Obyvatel						
	Celkem	Bez vyznání		Věřících		Římskokatolíci	
			%		%		%
Hlavní město Praha	1 178 576	771 276	65,4	280 152	23,8	201 604	17,1
Středočeský kraj	1 129 627	766 441	67,8	258 297	22,9	210 223	18,6
Jihočeský kraj	630 168	329 228	52,2	215 348	34,2	190 238	30,2
Pízeňský kraj	553 741	358 006	64,7	132 099	23,9	112 912	20,4
Karlovarský kraj	306 799	217 697	71,0	61 611	20,1	46 792	15,3
Ústecký kraj	826 380	629 419	76,2	127 071	15,4	95 542	11,6
Liberecký kraj	430 769	311 258	72,3	77 005	17,9	54 284	12,6
Královéhradecký kraj	554 348	349 911	63,1	144 667	26,1	112 295	20,3
Pardubický kraj	510 079	295 222	57,9	160 786	31,5	132 185	25,9
Vysočina	521 212	213 905	41,0	240 336	46,1	217 219	41,7
Jihomoravský kraj	1 133 916	535 715	47,2	491 023	43,3	437 931	38,6
Olomoucký kraj	642 465	342 054	53,2	234 359	36,5	205 450	32,0
Moravskoslezský kraj	1 277 095	662 312	51,9	508 201	39,8	404 971	31,7
Zlínský kraj	597 758	216 603	36,2	326 940	54,7	288 307	48,2
ČR CELKEM	10 292 933	5 999 047	58,3	3 257 895	31,7	2 709 953	26,3

Převzato z českého statistického úřadu - předběžné výsledky

F E

Rozložení římskokatolických věřících podle krajů

Farnost „putující“

Máme stále prázdniny a dovolené. Cestujeme a poznáváme jiné kraje a snad i do mimoděčínského kostela zajdeme. Zdalipak někdo dá k dobru článku o svých zážitcích?

Nebo o pomoci při úklidových pracích v našem kostele. Již se schyluje k finále – k jeho otevření pro bohoslužby. Bude potřeba každé ochotné ruky, která svěřenou práci odvede pečlivě.

Je pravda, že některé práce budou ještě po slavnostním zahájení provozu, ale i ty doufám, brzy budou ukončeny. Nastanou běžné časy. Zamyslete se nad tím, zda jste také pomohli. Zajímalo vás, co se v kostele dělo? Těšili jste se do „svého“ kostela? Nebo vám toto přechodné období vyhovovalo?

A ještě něco, co považuji za velice důležité. Velice se přimlouvám za to, aby každá věc, co se do kostela znovu bude umísťovat, byla pečlivě ošetřena (žádné jen „omytí“) a uváženo, zda se opravdu hodí tam, kam je zamýšlena umístít. Zda opravdu bude věřící naplňovat radostí, soustředěním se, či bude „rozptylovat“. Velice často je méně více. A v kostele by neměly mít své místo již vůbec nějaké polorozpadlé staré, či nevkusné věci. Měli bychom usilovat o vše dokonalé. Proto i každý hřebík by měl být zatlučen dokonale, každé prkénko by mělo být kvalitní a pečlivě opracováno! I za cenu toho, že při „otevření“ kostela nebude zdaleka vše zcela dokončeno.

Bude se vám kostelík líbit? Napíšete? Poradíte svými návrhy? Těším se na vaše články - sám jsem se již „vypsal“ dostatečně.

R. Sticha

Povzbudivé setkání děčínských farností u sv. Václava?

Na svátek sv. Petra a Pavla (29. června) byl svolán sněm farností v Děčíně II. Byla přizvána i farnost naše. Již předcházející neděle P. Pavel svým farníkům sděloval svou touhu se sejít a prohovořit naléhavé problémy, které se časem nakupily a které po návratu z Medžugorie viděl v novém světle. A protože farnost od sv. Františka se po delší dobu účastnila bohoslužeb v kostelech „na druhé straně“, bylo celkem přirozené, že do této, dalo by se říci, „soukromé“ záležitosti, jsme byli pozváni. Jak se P. Pavel zmínil, vidíme to z druhé strany, zvenku.

Volba termínu na svátek otce Pavla byla velice vhodná. Zájemci o lepší „fungování“ farností mohli dát takto oslavenci nemalý dárek svou účastí a zájmem o věc. I volba kostela sv. Václava se mi jevila jako příhodná, protože nějak tak více spojuje obě farnosti, než chrám sv. Kříže. Taková „neutrální“ půda.

Slavnostní mše svatá byla ten den pouze večer. Příkladně ji spolu sloužili P. Pavel s P. Františkem. Každý si mohl povšimnout, s jakou péčí se P. Pavel na mši (kázání) i pozdější farní setkání připravoval. Na obojím mu záleželo. Kostel naplněný věřícími z obou farností působil povzbudivým dojmem a rádo by se věřilo, že spojení děčínáků v jedno, nic nebrání. Ale to by byly úvahy dosti předčasné a zatím z mnoha důvodů nereálné.

Malou pauzičku mezi mší svatou a „sněmem“, využila větší část věřících k opuštění kostela. O některých odcházejících bych předpokládal, že jsou podporou farnosti a setkání se zúčastní. Někteří se naopak dostavili jen na setkání. Bylo „cítit“, jak každý z účastníků prožíval tuto chvíli trochu jiným, osobním, způsobem. I proto bylo velice vhodné zařadit píseň k Duchu svatému, která měla za úkol nás sjednotit v lásce o dobrou věc. A že se to povedlo, bylo možné v následujících chvílích pozorovat - většina vystupujících to měla na paměti.

Nyní asi čekáte, že budou uvedeny jednotlivé příspěvky. Nebyl by to problém. Stačilo celé vystoupení natočit a převést do písemné podoby. Když jsem o tom uvažoval, došel jsem ale k jinému závěru. Proč bychom měli stále předkládat liknavým a pohodlným věřícím vše naservírované až pod nos, aby si to pěkně „v teple“ přečetli, případně i patřičně zkritizovali, zatímco zájemce o dobrou věc tomu obětuje svůj čas?

Přesto mi ale nedalo nechat celou záležitost bez povšimnutí a tak se pokusím zavzpomínat v paměti, která zde bude po delší době působit jako velice hustý filtr a zmíním se jen o tom, co v ní zůstalo a co jsem si při tom uvědomil já osobně. A vy, co jste byli také „při tom“, porovnejte, co zůstalo zase ve vás. Pokud se o to rozdělíte např. na těchto stránkách, a je jedno z které farnosti jste (pokud snesete, že časopis je „Podmokelský“), bude jen dobře.

Ve vystoupeních padlo opravdu dost námětů, které zabíraly široké spektrum aktivit a problémů. Nezapomnělo se na modlitební setkání, výklad písma, ... Ano, je to nutné. Modlitba nás drží. Máme mnoho způsobů, jak se s modlitbou setkat. Nejvíce asi sami osobně, doma s dětmi, v širokém společenství, v kostele, až po úzká, víceméně uzavřená modlitební společenství. Každý preferuje svou zkušenost a někdo ji nabízí i ostatním. Pokud se jedná o nabídku, je to velice prospěšné.

S výkladem písma, čtení písma, čtení duchovní literatury, si myslím je to trochu složitější. Jsme vybízeni to dělat v hojném množství. Činíme tak? Proč ne? Určitě to není nedostatkem materiálů. A přitom je v obou farnostech tento nedostatek znát. Ale ne jen v našich! Již jednou jsem se zmínil o výkladech Písma P. Janem, které nebylo vůbec zmíněno. Skončilo? To by ovšem byla škoda, protože výklad je podle mne důležitý - kdo dnes dobře pochopí bez výkladu např. Starý zákon? Výklad by přitom měl vést právě

zkušený kněz a nikoli laik, i když s nějakými zkušenostmi (myslím si to, i když jsem se bohužel podobných setkání v Děčíně přímo neúčastnil). Jen na okraj. Dosti rozpačitě jsem nesl, že se nemohl setkání účastnit i P. Jan. Vždyť se tam měla mimo jiné ukázat snaha a ochota něco dělat pro odstranění možná mnohdy dost specifických problémů děčínských farností. A je dobré být „při tom“.

Pozornost byla věnována i „opravdovému“ sněmovnímu hnutí. Situace byla ve druhém příspěvku částečně vysvětlena. Protože ale ti, co v kostele nasedli, jsou na tom se znalostmi ještě podstatně hůř, zařadili jsme v tomto čísle časopisu článek, který si mohou pěkně přečíst za domácí úkol a znalosti takto dohonit samostudiem. Je totiž zarážející, že se i mezi námi najdou tací, kteří bez obalu prohlásí, že se jedná o žvásty a že se raději starají v tom lepším případě o jiné bohulibé činnosti ... . Zajímavé je, že ti, co sněm považují „za nic“ jsou zastoupeni ve všech generacích. Přitom by alespoň mladá generace měla být správně „na špičce“ dění, protože jich se to bude jednou týkat nejvíce.

Vysvětlit vážnoucí sněmovací hnutí „na druhé straně“ tím, že paní Soňa nepracuje ve „své“ farnosti, ale v Podmoklech, kuriozně po vystoupení „podmokelské“ farnice, pracující po léta „na druhé“ straně, je dost komické. Jedná se o nepochopení celé věci. Sněm není pro to, aby se farnost pyšnila, jak dobře funguje (nebo alespoň funguje) tím, že tam mají perfektního moderátora, který vše potřebné dobře napíše, odešle a dává to pokud možno patřičně najevo. To by bylo jako v nějaké nejmenované straně. Jde v první řadě o zájem lidí a z nich to musí vycházet, ne z funkcionářů. Ti to musí jen usměrňovat a umožňovat zájemcům se vzdělávat, scházet, atd.. Proto také není možné partajnický toužit po jednotě jednoho děčínského kroužku, ale naopak, jak P. František hezky připomněl. Kroužků má být tolik, kolik je jen možno, o kolik je zájem. Proto, aby sněm fungoval, by se měly scházet skupiny zájemců z lidí, kteří mají něco společného a mohou si něco říci – rozumí si. Např. by bylo dobré mít i kroužek „mladých“, protože je jasné, že asi mladí se nebudou cítit nejlépe mezi diskutujícími generačně staršími. Ale to jsem si myslel, že je tak samozřejmé, že by to mělo být jasné každému.

Mluvilo se i o zavedení společné farnosti v Děčíně. Samo sebou, že to není nyní možné a bylo to také zmíněno. Jenže proč usilovat s nadšením hned o to, co by asi nebylo ani dobré a proč se nezaměřit na to, co máme společné a kde budeme mít stejně po léta co dělat? Podobným způsobem jako v ekumenismu. Asi nelze začít tím, kde se diametrálně lišíme, případně si jdeme „na nervy“. Farnost je taková uzavřená jednotka, co se území i hospodaření týče. Proto ani společný časopis nebude dost dlouho reálný. To ale nevylučuje spolupráci – dobrou spolupráci. Ta zatím citelně chyběla.

Je škoda (ale asi je to příznačné), že se nikdo moc nezmnínil o tom pozitivním, co se společně koná. Přemýšlejte sami. Já zde uvedu jen to, co mě napadne: společné zájezdy, poutě, z putování do Horní Police „nás“ určitě nikdo „nevyhodí“, stejně jako my uvítáme ty, kteří se budou účastnit poutí do Dolního Žlebu, příspěvky do časopisů také neodmítám, v maňáskovém divadle účinkují rovněž lidé z obou farností, setkání maminek bylo pro obě farnosti, atd., atd..

Byl sice také zmíněn sbor, v souvislosti s nábořem nových členů, ale nebylo již naznačeno, že jsou v něm zastoupeni zpěváci z obou farností (i jiní) a přitom se to přímo nabízelo.

Možností spolupráce by se našlo, myslím až dost. Něco zde ale dříve myslím chybělo - kněží z obou farností to neprezentovali tak, jak by bylo potřeba. „Přes Labe“ toho nebylo moc slyšet. Na druhé straně mají i věřící vnímaví a chtějí něco dělat pro ostatní. Dát jim to vědět – nenechávat si to jen „pro sebe“, pro „vyvolené“.

Bylo by dobré zanechat nekalého soutěžení a vypočítávání toho, co děláme „my“, co u „vás“. Neměli bychom „skupovat“ lidi, jako ve fotbale, aby „nás“ reprezentovali a tím to bylo u „nás“ lepší. A ostatní se přitom o nic nestarali a jen se „vytahovali“ – my jsme lepší! To by asi bylo pyšné chování. Nemělo by nám jít spíše opravdu o dobro církve (=všech) a ne o soukromé léčení „mindráků“?

Je jasné, že si všímáme jedni druhých a přebíráme některé věci z jedné farnosti do druhé. Ti, co přejdou občas most, mohou posoudit, jak některé věci se postupně změnily a jsou navlas podobné „naším“. Proč ne. Komu bude vadit, že nám někdo něco „sebral“? Naopak si myslím, že je to jen k dobru věci, stále se zdokonalovat a vylepšovat. Tím se sbližujeme. Bylo by špatné si na něco dělat „nároky“, mít na to patent a „potajmu“ krást druhým. Nabízení spolupráce by mělo být tím hlavním.

Je jisté, že se najdou i lidé, kteří toto pro svou povahu nikdy asi nepochopí a budou ještě dlouho bojovat proti sjednocujícím snahám. Je to přirozené. Ale pokud by to bylo tak, že to myslí dobře, nechtějí škodit a budou otevřeně a věcně upozorňovat na věci, na které se zapomíná, bylo by to fajn. Ono totiž není dobré jít do něčeho jen tak s nadšením (platí to možná právě o některých věřících), ale má se jednat o uvážený profesionální postup, ve kterém použijí co nejvíce rozum, který jsem od Pána Boha dostal, stále si budu připomínat pokoru a toužit po vzájemné lásce. A pokud na toto budu ve svých modlitbách často myslet a nebudu přitom úplně sám, musí to být po čase někde vidět. Hned to ale nebude. Chce to i dar trpělivosti.

R. Sticha

Co vyplývá z Vatikánského koncilu pro nás laiky?

Farnost je obvyklým prostředím, kde člověk začíná žít ve víře a v ní roste. Farníci mají vytvořit rodinné prostředí i mimo kostel a jejich vzájemných vztahů by si měla všimnout celá obec. Mají doplňovat své náboženské vzdělání. Spolupráce a spoluodpovědnost věřících jsou pojmy pro život v Církvi nové – protože má celá Církev společné poslání, má proto společnou odpovědnost. Odpovědnost za farnost tedy neleží jen na duchovním správcí, ale je rozložena na všechny, ať si to uvědomujeme nebo ne. **Práce, kterou všichni na vinici Páně musí vykonávat, je veliká - nezůstává místo pro nečinnost.**

Setkávání farnosti má být otevřeným dialogem s úctou k druhému ve snaze o jednotu smýšlení a konání. Dialogu v dnešní době je nutné se vzájemně učit, aby pýcha a sobectví (které v dnešní době je velkou zábranou jednoty a lásky) stále slábly. K této snaze patří i sebevýchova v umění vnímat, co vlastně partner říká, nepodsouvat mu myšlenky, které nemá a nepřenášet do mozku své úvahy. Je prokázáno, že registrujeme asi čtvrtinu toho, co slyšíme, zbytek jsou právě naše úpravy a přídavky.

Vyžaduje to od nás změnu smýšlení, postojů a ochotu obětovat svůj čas. Je nutné doplňovat své znalosti, které pod vlivem dlouhodobého duchovního strádání jsou silně zkreslené, ba namnoze v průměru katastrofálně nízké. Vzdělávat se je dnes stejně nutné, jako výzvy k dodržování Desatera. Nejdělní promluva v kostele nestačí!

S. Š.

Jáhenské svěcení v litoměřické diecézi

S radostí v srdci a s vděčností Bohu a jeho prozřetelnosti vám oznamujeme, že nás On povolal ke službě, kterou nás pověřil skrze vzkládání svých rukou otec biskup Msgre. Josef Koukl jáhenským svěcením v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích v sobotu 23. června 2001 v 10 hodin.

Vít Audy
Libočany 77

Miroslav Dvouletý
Boršice 12

Martin Davídek
Špírkova 522, Praha 4

Petr Fadrhons
Erbenova 874, Mladá Boleslav

Alois Heger
Soudní 58, Jevíčko

R. S.

Sněmovní večer

29. června po večerní bohoslužbě jsme byli svědky diskuse o tom, co by se mělo udělat pro oživení obou farností. Zahajovací slovo měl P. Pavel Procházka, který na sebe prozradil, co ho vedlo k výzvě, kterou uvedl Farní zpravodaj, abychom se společně v tento den sešli. Byla by to pouť do Medjugorje?! Prostě, vybídl farníky nejen své, ale vyzval i naši farnost. Bylo příjemné slyšet, abychom vytvořili „křesťanskou jednotu“, po které se nejen u nás, ale i na celém světě tolik volá. Padlo mnoho návrhů, kritických připomínek, hodnocení i výtek a výzev. Mezi nejnaléhavější vyzněla výzva na vytvoření sněmovního kroužku, který je hybnou pákou farností. Z dalších uvádím:

- ♦ sobotní večery ke čtení, rozjímání a modlitbě nad nedělními liturgickými texty Písma svatého
- ♦ zahájení nového školního roku se všemi dětmi společným posezením s programem
- ♦ výzva k přítomným, kdo jen trochu umí udržet tón, ať posilní chrámový sbor
- ♦ existence dvou farností volá po propojení informací a koordinaci činností
- ♦ přání, aby farní rada na pravém břehu opět začala pracovat
- ♦ volání po zlepšení vztahů obou farností, ale i pro povzbuzení nám laikům, aby alespoň jedenkrát v měsíci se konala společná mše svatá
- ♦ aby vzájemný vztah mezi námi křesťany byl výrazný – evidentní
- ♦ dvě farnosti, to jsou takové plíce, které potřebují být zdravé – je třeba využít hodnot oboustranně tak, aby se aktivity netřísťily.

V závěru P. Procházka přislíbil podpořit setkávání nad Písmem svatým. Na podporu všech aktivit bude každý pátek adorační večer před Nejsvětější svátostí. Sněmovní kroužek pro zájemce povede sám.

Po závěrečné modlitbě se v užším kruhu (kdo chtěl) pokračovalo v debatě v Křížové ul.. Ten večer, v tak rozpolcené době, vyzněly všechny návrhy jako pohádka na dobrou noc. Neprospíme to?! Z každé pohádky, která působí jako balzám na duši, však vyznívá poučení a příklad k následování. Byl to pokyn k činnosti samotných církevních knížat sv. Petra a Pavla, kterých jsme v ten den vzpomínali. Tož tedy využijme prázdnin, dovolených k posilnění, aby naše „plíce“ až nastanou sychravé dny netrpěly „záněty“.

S.Š.

- Jdou dva spínací špendlíky po poušti. Jeden říká: „Ty, mně je horko!“ Druhý na to reaguje: „Nemluv a rozepni se!“

Co jste nám napsali o víře

Príspevky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (7. pokračování)

Tento měsíc, kdy 15. srpna oslavujeme jeden z nejdůležitějších svátků Mariiných – její Nanebevzetí, zamysleme se tak trochu nad sebou, do jaké míry jsme se přiblížili k obrazu té, kterou jsme si v začátku nového tisíciletí zvolili za „Záchrannou archu“. Mnohé její vlastnosti jsme si přiblížili v předchozích článcích. Maria je stále ženou činu, neunavuje jí připomínat nám svou přítomností na různých místech světa, že jen plněním vůle Boží může naplnit naše srdce pokojem, který svět dát nemůže.

Co je příčinou takové neznalosti a nepochopení Boží vůle? Žijeme v době lidských možností, člověk je schopen dokázat neuvěřitelné věci, avšak **svou svobodu zaměnil za nevázanost, za velikášství**, které nezná mezí, to potom **nese s sebou malomyslnost**, když okamžitě nejsou kladné výsledky; **rozpolcenost a úzkost, která je projevem naší pýchy a vlastně ta je opakem pokory, potažmo pravdy**. Hned si to vysvětlíme. Myslíme si, že pravda je něco, co si sami vymýšlíme, co vytváříme každým okamžikem. Dnes už pravda není jako hotová katedrála, kam vstupujeme, abychom zaujali vlastní místo. Je to spíš dům, který si stavíme pro sebe dle svých choutek a jehož jsme architektky. Kam však taková architektura vede, jsme mnozí poznali na vlastní kůži v životě nesčíslněkrát – vždy svou pýchou – nepokorou.

Ano, člověk je schopen ohromujících výkonů, ale jen jako Boží dítě, za kterým stojí Otec a napravuje jeho omyly. Nechceme-li se stát druhými Adamy a Evami, kteří právě svou pýchou ztratili přístup ke stromu života, pak je nutné si přiznat, že **opakem pýchy je pokora a že pokora je pravda** – jinými slovy vše, co máme, čeho je člověk schopen poznat – má od Boha a takovou **pravdu uznat a podle ní myslet, mluvit, podle ní sebe vidět – to je pokora**.

Je pokora ještě únosná pro dnešní stupeň vývoje člověka a lidstva? Je dobovým a mravním prvkem? V dnešní době přece tento křesťanský prvek je tolik kritizován! Proč? Je to proto, že velikost pokory je v pravdě a ta vyžaduje člověka čestného, silného. Ano:

Pokora je čistota duše, jako pýcha její nečistotou.

Pokora je čistotou mysli, jako pýcha je její slepotou.

Pokora je důsledkem lásky. Nejvyšší projev a čin lásky je dání - je dáním vnitřního vlastnictví a konečně sama sebe – tedy ponížením, či sebedá-

ním podle Krista, který sebe pokořil až k smrti kříže jako absolutní dar Otcí. Potom **zdůvodněním pokory – dáním sebe z lásky, končí tím, že se poníží, dá vše do oběti Kristovy a v této pokoře kříže v eucharistii se naše pokora ztotožňuje s Jeho pokorou v absolutní dání se Otcí.**

„Pokora je věčná jako láska v Oběti“ (Pavel VI. v r. 1963)

Bůh, který nízké povyšuje – víme, jak Pannu Marii odměnil; člověk se musí stát malým, pokorným, aby pochopil, že nejpřímější cesta k němu vede cestou Mariinou, která neúnavně připomíná lidem:

„Jenom mé Nejčistší Srdce vás může zachránit, protože toto Srdce určil Bůh pro vás za bezpečný úkryt. V tomto úkrytu nezasáhnou člověka šípy nešlechtníkovy.“

zaslala Soňa Šenková

&

Okénko do knihovny

&

Pokud si chcete zakoupit nové kalendáře na rok 2002, jsou k dispozici na faře. Jedná se o dva druhy od Karmelitánského nakladatelství. Také si můžete vybrat ze dvou druhů diářů.

&

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednámu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

M. J.

&

Farní rada

Farní rada se sejde až 9. září 2001 v 18:30 na faře v Děčíně IV. Je škoda, že setkání nebylo naplánované ještě na srpen, kdy se bude otevírat renovovaný kostel a bylo by určitě co řešit.

Členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapísovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001	5. srpna	2. září
7. října Prostf. Žleb – kaple Andělů Strážných	4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Sněmovní kroužek

Šest účastníků sněmovního kroužku se sešlo tentokrát 15. července a diskutovalo nad tematickými okruhy 5. kapitoly: Okruh 5.1 - *Misie jsou úkol, který církev přijala od Pána. Uvědomujeme si naléhavost tohoto poslání pro dnešní svět? Chápeme jej jako svůj konkrétní úkol?* a okruh 5.2 - *Žijeme v misijním území. Chováme se podle toho? Rodina – manželství – žena.*

5.1.1 Jak může kterýkoli věřící evangelizovat své okolí? Jak v naší farnosti vypadá apoštolát laiků?

Snad; jestliže je jeho život v souladu s tím, co hlásá. Rozhodně stačí svým životem, který sám vyzařováním působí na okolí. Okázalý apoštolát v naší farnosti chybí pro nedostatek vzdělanosti.

Zatím se snažíme evangelizovat sami sebe, jde to pomalu. Podařilo se v důsledku opravy našeho domovského kostela navázat spojení s farností pravého břehu Labe. Jiskra naděje je v příslibu, že též budou mít sněmovní kroužek, a chceme se podílet na propojení informovaností a aktivit.

5.1.2b Jak pomoci světu přijmout Ježíše jako svého Pána a Spasitele?

Životem svědčit o působení evangelijní zvěsti v nás – mít uspořádané vztahy, pěknou příkladnou rodinu, stát se pro druhé světlem.

5.1.3 Co by měla církev dělat pro větší účinnost a popularitu misii? A co bych pro to mohl udělat já?

Slovo popularita se nám nelíbí. Život sám by měl být pro druhé tím největším příkladem – publicitou. Větší účinnost církve by mohla být ve větší míře ve využití médií, chybí propracované pastorační propozice pro rodiny, mládež atd.

Co pro to mohu udělat? Učit se dialogu nejdříve ve vlastních řadách; vzdělávat se; modlit!

5.1.5 Snažíme se studiem a modlitbou neustále dbát o to, abychom byli dobrými svědky Ježíše Krista a vydávali hodnotné svědectví dnešnímu světu? Jsme vždy připraveni dát odpověď tomu, kdo se nás bude ptát na naši víru?

Snaha je, ne vždy důsledná a intenzivní. V mezích možnosti. Na dotazy naší víry, to záleží, za jakých okolností. Rozhodně víru nepopřeme, jen odpověď bude záležet na tom, s kým o tom budeme mluvit.

5.1.6 Evangelizace je naším úkolem, ale také se v naší vlasti s misionáři setkáváme. Jak přijímáme polské misionáře?

V naší farnosti se žádní misionáři nenacházejí. Zábrany k přijetí nemáme.

5.2.1 Jsme opravdu misijní území. Snažíme se tuto situaci nějak změnit?

Ano, jsme misijní území. Snaha je, ale ta je tuze malá. Stále nejsme schopni rozbít svou ulitu – působí obavy ze zesměšnění, neumíme vést dialog. Pokud ano, je to nahodilá akce.

5.2.2 Jakými možnými způsoby můžeme přinášet svědectví o Kristu do celého světa, do své školy, zaměstnání, ke svým přátelům?

Je to především opět vlastním životem, který by měl být provokujícím pro druhé. Nebránit se dialogu a kdo je schopen (vybaven vědomostmi a silou milostí Ducha svatého), ať vyvolává dialog. V základu nesmí chybět pokora, skromnost, nenásilnost. Umět se rozhovět o svých zkušenostech s vírou, mít znalosti o vlastní víře; umět se vcítit v jednání druhých, mluvit jazykem té skupiny, ve které se pohybují, neuhýbat do kouta a nejvíce působit vlastním příkladem v práci (spiritualita práce – pro mnohé věřící chybí).

5.2.3 Mnozí dnešní lidé jsou lhostejní a nemají většinou o křesťanskou zvěst zájem. Jak je možné probudit jejich zájem a přivádět je na cestu evangelia?

Zde odpověď je obdobná předchozí. Naučit se mluvit v symbolech – tak jako jsou evangelní podobenství s uvedením vlastních zkušeností. Umět se zapojit do činnosti ve veřejné správě.

5.2.4 Jaké konkrétní aktivity v našem okolí napomáhají šíření evangelia? Účastníme se jich?

Zpočátku (v r. 1995 ještě) byla snaha po evangelizační činnosti (obdobná jehovistům). Došlo k silnému ochlazení – k poklesu zájmu. Sami evangelizovat na sobě. Jsou zde však – rodiny, které se lx v měsíci schází; schůla mládeže ve školním roce; lx měsíčně meditativní večer pro veřejnost; nahodilé akce (lidé jsou různými činnostmi přetížení), dále je to pořádání poutí, maňáskové divadlo pro nejmenší a farní charita, která se podílí na veřejně prospěšné akci pro občany našeho města, jako bezplatná právní poradna v občansko - právních vztazích. Šatí bezdomovce, vyvábí polévky několikrát v týdnu a řeší otázky sociálně slabých rodin atd.. Navíc je farní

charita příkladná svým ekumenickým posláním (vlastním životem z víry). Pracují zde různé církve i bezvěrci, kteří šíří křesťanské hodnoty.

5.2.5 Co by měla naše farnost, církev dělat pro podporu aktivit laiků v misijním působení?

Zavést katechezi pro mládež a dospělé, protože chybí znalosti, a z toho vyvěrá veškerá nečinnost (nedůvěra v sebe).

5.2.6 Je naše farnost (společenství) vhodným místem pro ty, kteří se seznamují s křesťanstvím? Nabízíme jim dostatečnou pomoc při hledání a pomáháme jim poznávat Krista i v životě naší farnosti (společenství)?

Pro mnohé naše společenství, které se snažíme vytvářet – není zatím tím nejvhodnějším místem, aby poznatky o Bohu byly přitažlivé. Snaha pomoci je, ale naše příklady mnohdy jsou na závalu.

A co na závěr? Přece pozvání na další setkání při diskusi sněmovního kroužku v srpnu. - Stále ještě mezi nás nepřijdete?

Zpracovala S. Š.

Co je to sněmovní kroužek?

Proč sněmovní kroužky

Je zapotřebí, aby se nadále formovaly další sněmovní kroužky, zejména tam, kde mají být ustanoveny podle jednacího řádu, na biskupstvích, provincialátech, vikariátech, kněžských seminářích a teologických fakultách. Každý kněz a představený řeholní společnosti, hnutí či církevní instituce by se měl účastnit práce ve sněmovním kroužku. Zakládejte si sněmovní kroužky všude tam, kde chcete přispět k obnově církve, zejména ve farnostech a řeholních domech. Ty kroužky, které jsou už ustanovené, ať pokračují a zesilují svou činnost. Na jejich setkáních jsou vítání všichni, kteří se chtějí vyjádřit k tomu, co přispívá k blahu naší církve, a chtějí pomoci řešit její situaci. Přípravná komise pro ně zpracovává materiály a registruje jejich animátory, kteří moderují jejich činnost prostřednictvím moderátora, který zpracovává výsledky jejich jednání a předává je přípravné komisi k dalšímu zpracování.

Moderátoři jsou členové přípravné komise, kteří pečují o animátory v jednotlivých diecézích, řeholních společnostech, katechetických střediscích a skupinách mládeže. Optimální počet členů sněmovního kroužku je 6-10. Animátor moderuje jeho činnost podle navrženého průběhu setkání a metodiky *ABC Chování, jednání a komunikace*. Animátor by měl být dobře seznámen s učením církve a být zběhlý s řízením diskuse zasedání. V jedné církevní instituci může z důvodu více názorových orientací nebo velkého počtu zájemců vznikat i více sněmovních kroužků. Členem přísluš-

ného sněmovního kroužku se může stát každý zájemce o přípravu a činnost sněmu.

Co je cílem sněmovních kroužků?

Sněmovní kroužky mají podnítit a shromáždit lidi, svěřit jim důvěru a odpovědnost. Podklady, které jsou pro ně k dispozici, mají poukázat na důležité důrazy koncilního a pokoncilního chápání církve. Sněmovní kroužky se potom samy stávají prostorem pro setkávání, sdílení, společné přemýšlení a komunikaci, a někdy i pro řešení konkrétních místních problémů. Sněmovní kroužky mají být tvůrčím prostředím, z něhož mají přijít nové zásadní podněty pro místní společenství právě tak jako pro celou národní církev. K tomu má proto sloužit také ke vzdělávání věřících a porovnávání ideálu a skutečnosti, v tom, v čem se kroužek cítí kompetentní. Tento materiál si klade za cíl být k tomu užitečnou pomůckou.

Co dělají sněmovní kroužky?

Práce sněmovních kroužků je rozdělena podle sněmovního procesu do tří fází: formační, přípravné a sněmovní.

Úkolem formační fáze bylo seznámit se s obsahem nejdůležitějšího koncilového dokumentu *Lumen gentium* v materiálu pro sněmovní kroužky pro rok 1999 a provést jeho reflexi v meditaci a v diskusi. Plodem této formační reflexe bylo získání schopnosti práce s církevním dokumentem, s formulováním problémů v diskusích, hledáním jejich řešení a písemným zápisem či příspěvkem pro přípravnou komisi. Ty pak byly využity pro reflexi v tomto materiálu a budou podkladem zprávy pro biskupskou konferenci.

Přípravná fáze začíná pro sněmovní kroužky prací s tímto materiálem. Analýzy vašich reakcí budou opět významným podkladem pro obsah sněmovních předloh. Ve sněmovní fázi budou sněmovní kroužky připomínkovat projednávané předlohy. Jejich reakce budou zohledněny v konečném usnesení.

K čemu budou sloužit výstupy ze sněmovních kroužků?

Když prolistujete tento materiál, zjistíte, že náměty oproti loňskému materiálu obsahují konkrétní otázky, které mají nejen podnítit diskusi, ale tentokrát zjistit místní situaci v řadě oblastí. Pro sněmovní kroužky to znamená pokračování v započaté diskusi a společném dialogu v rámci kroužků, bude také přínosné, rozšíří-li se diskuse i mimo kroužek. Některé podněty mohou vést přímo ke konkrétním změnám v okolí kroužků – třeba v rodinách jejich členů, v jejich farnosti či společenství. Každopádně všechny shromážděné reflexe a návrhy na řešení už jsou cenným obrazem o tom, jaký je život aktivnějších členů naší církve – a poznání tohoto obrazu je pro pastýře naší církve jistě cennou hodnotou. Takto získané informace přispějí

podstatným způsobem ke zjištění situace naší církve. Po jejich objektivních analýzách budou použity k zapracování do sněmovních předloh. Pokud je biskupové uváží jako významné, projednají se na sněmu. Takto můžete vy, členové sněmovních kroužků, vyvolat proces, směřující k jejich zlepšení, nápravě či změně. A naopak ty, které budou prozrazovat určité deformace vidění církve, jednostrannost, neporozumění a podobně, se stanou důležitým impulsem ke vzdělávání v církvi a mohou inspirovat duchovní formaci, pastorační či sdělovací prostředky.

Z Internetu

Hospodaření – farnost Podmoky a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Mimořádné sbírky		
	vybráno		částka		účel
	Podmoky	Jílové	Podmoky	Jílové	
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	0 Kč	
Únor	3 070 Kč	734 Kč	2 790 Kč	1 710 Kč	Svatopetrský halář
Březen	4 078 Kč	569 Kč	1 547 Kč	753 Kč	Na uprchlíky
Součet	12 272 Kč	4 120 Kč	4 337 Kč	2 463 Kč	

Pozor změna!

Nahoře vidíte tabulku, na kterou jste byli zvyklí a ve které nebyly ve ‚Sbírkách‘ zahrnuty ‚Mimořádné sbírky‘. Ty byly uváděny zvlášť. Protože to nebylo příliš praktické, ani přehledné, přicházím s tabulkou upravenou.

V této dolní tabulce jsou ve sbírkách již uvedeny všechny peníze vybrané při nedělních sbírkách za celý měsíc. Zůstává rozdělení na Podmoky (+ Bynov) a Jílové. Ve druhé části jsou pak uvedeny ty částky, které byly odvedeny na daný účel a to souhrně, jak za Podmoky, tak i Jílové.

Rok 2001	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmoky	Jílové		
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	
Únor	5 860 Kč	2 444 Kč	4 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	5 625 Kč	1 322 Kč	2 300 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 263 Kč	0 Kč	
Květen	5 373 Kč	971 Kč	2 483 Kč	Na bohoslovce
Červen	5 803 Kč	1 852 Kč	2 000 Kč	Na konvikt
			2 640 Kč	Na opravy kostelů
Součet	36 274 Kč	11 669 Kč	13 923 Kč	

Mše sv. v Děčíně po dobu dočasného uzavření kostela svatého Františka z Assisi (od 1. 7. do 11. 8.)

	kostel sv. Václava	kostel sv. Kříže
pondělí	-	17:30
úterý	-	7:00
středa	-	17:30
čtvrtek	-	7:00
pátek	17:30	-
sobota	-	8:00
neděle	8:00	10:00

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ♦ **Prázdniny** - Nějak je vše uvedeno v článcích a pro tuto rubriku nic moc nezbylo. Doufám, že něco bude příště. Jsou prostě prázdniny.
- ♦ **Přesuny** - Od 1. července máme v sousední farnosti Benešov nad Ploučnicí nového kněze P. Bohuslava Bártka. Někteří jste ho již viděli, tento měsíc totiž zastupuje otce Františka při mši svaté v Jílovém. Je mu 42 let a přišel z Mostu, kde působil několik let. P. Štefan Pilarčík odešel do Hrobu u Duchcova.
- ♦ **Nejen pro Jílováky** - Kdo má rád moderní varhanní hudbu, může si zajet v neděli 29. července na mši svatou do Jílového (mše začíná v 10:30). Pokud to již nestihnete, nebo se vám hudba bude líbit na tolik, že se budete chtít účastnit ještě jednou, bude možnost ještě 5. srpna. Kdo bude hrát? - Hudební skladatel Miloš Bok. Uvažuje také o koncertu v sobotu 4. srpna, rovněž v Jílovém - ale není to doposud potvrzeno.

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

- ◆ Každou první sobotu v měsíci (4. srpna) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:20 (z Východního 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. 13:22).
- ◆ Každou první neděli v měsíci (5. srpna) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
- ◆ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeradle na faře v Křížové ulici.
- ◆ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.
- ◆ Dále by měl pokračovat výčet dalších akcí. Chtěl jsem sice zjistit podrobnosti, ale nějak jsem to nestihl. Tedy někdy příště.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

- ◆ Prázdniny panují i zde stejně jako tomu je u nás.

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych pravidelně z ní uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Jedná se o texty určené studentům teologie a proto někde bude něco malinko „těžké“. To by nás mělo přimět se na to prostě zeptat. Například dopisem do časopisu. Pokusím se získat vysvětlující odpověď, kterou si samo sebou nenechám pro sebe. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

1. Liturgické postoje

a) Stání

Stát vzpřímen je postoj toho, kdo slouží u oltáře: Kněz stojí při všech svátostech a svátostinách. Křesťané převzali tento modlitební postoj od Židů (Sir 50,13; Mt 6,5).

Také pro věřící Nového zákona je stání základním chováním při liturgii.

Stání je výrazem:

1. úcty před Bohem. Vstáváme před tím, koho chceme uctít;
2. charakteristickým projevem modlitby se. Jako Židé (Mt 11,25; Lk 18,3) při modlitbě stáli, tak to činili i křesťané, jak to dosvědčují fresky

- v katakombách, první křesťanští spisovatelé a předpisy nicejského sněmu;
3. stání je projevem svobody dětí Božích. Svatí Otcové mluví o svaté svobodě pokřtěných, jež Kristus opět vzkřísil z otroctví hříchů a smrti (postojem otroka bylo být skloněn, ležet před pánem);
  4. konečně je stání postojem radostného očekávání příchodu Pána a zmrtvýchvstání. Tento eschatologický rys podtrhuje líčení Zjevení (7,9; 15,2), jak vyvolení v nebi stojící velebí Boha.

Proto křesťané stáli hlavně v době velikonoční a v neděli (Tert., De oratione 23).

V obnovené liturgii stojí věřící, není-li jinak stanoveno, od introitu až do kolekty, při zpěvu aleluja před evangeliem, pak až do konce modlitby věřících. Znovu povstávají od modlitby nad obětními dary a stojí až do konce mše (IG 21). Česká biskupská konference ve smyslu téhož článku doporučila, aby věřící stáli: při příchodu kněze až do konce kajícího úkonu, při evangeliu, krédu a přímlovách, při prefaci a sanktus, od úvodní výzvy k modlitbě Páně až do pozdravení pokoje včetně, při odchodu kněze.

Doc. ThDr. Josef Bradáč

(Rád bych od příště uveřejňoval slovníček méně známých pojmů.)

Slavnosti a svátky

6. 8. Svátek Proměnění Páně
9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. 8. Svátek sv. Vavřince, mučedníka
15. **8. Slavnost Nenebevzetí Panny Marie**
24. 8. Svátek sv. Bartoloměje, apoštola

LITURGIE

Výroční dny biskupů

8. 8. Mons. Duka svátek
15. 8. Mons. Lobkowicz kněžské svěcení (1972)
20. 8. Mons. Cikrle narození (1946) – 55. výročí
27. **8. Mons. Koukl biskupské svěcení (1989)**
28. **8. Mons. Liška jmenován diecézním biskupem (1991) – 10. výročí**
29. 8. Mons. Graubner narození (1948)
31. **8. Mons. Lobkowicz převzetí diecéze (1996) – 5. výročí**

Setkávání

- ◆ ~~každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá~~
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ◆ ~~každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady~~
- ◆ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ◆ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá (od znovuotevření našeho kostela)
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ ~~každé úterý od 18:15 na faře - nácvik schůly~~
- ◆ ~~každé úterý od 19:00 na faře - setkání mládeže~~
- ◆ setkání maminek zatím zrušeno - čekáme na nové maminky
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ ~~každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin~~
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ ~~vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15~~
- ◆ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Pozor!!! Od 12. srpna opět náš kostel otevřen.

Rozpis mší svatých do té doby viz tabulka uvnitř tohoto čísla.

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek	07:00	(17:30	jen o první pátek)
Sobota		19:00	(Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

⇒ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. srpna 2001, před 1. nedělí v září ☺

Varhany – zapláceno: 457 000 Kč
Varhany – vybráno: 39 435 Kč